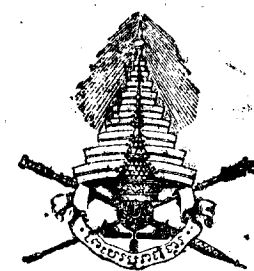


ด้วย ท้อง แวะ ให้ เจ้า ภาณี ทรง สิ่ง ของ  
 ให้ เป็น ที่ เสีย เวลา การ คำ ขาย แด ล้ำ มาก  
 ใน การ ะ รือ ขน ของ อัน บรรจ ลง ที่ เรียบ  
 ไว้ แล้ว นั้น ขาง ที่ ก็ ต้อง รัย ความ กต ชู  
 โดย เจ้า ภาณี ลก ช่วง ที่ ทำ การ หา ประ  
 โยชน์ คน เหนือ อำนาจ ราชการ ถึง ต้อง  
 เป็น ถ้อย ความ ให้ เประ ที่ เสีย เวลา การ  
 คำ ขาย เป็น อัน มาก มี ก็น ทรวง พระ ราช  
 คำ รัย ว่า ฟัง โดย พระ มหา ปรณมา ชิคุณ  
 แก่ อาณา ประชา ราช ภูท ทั้ง หลาย ที่ ใ้ รัย  
 ความ ล้ำ มาก เพราะ เหตุ อัน เกยว ข้อง  
 ด้วย การ ะ รือ ขน มี พระ ราช ภู  
 ทัย ประสงค์ เพื่อ ะ ให้ อาณา ประชา ราช ภูท  
 ข้าง ขอบ ขัน สี่ มา ใ้ รัย ความ ผาสุก ประ ศ  
 จาก ความ ล้ำ มาก รบ กวน อัน มี เป็น ประ  
 เเหน้ มา แล้ว แต่ ก่อน ให้ ลิน ไป แม้ แต่  
 ส่วน พระ ราช ทรัพย์ ะ ลก น้อย ดอย ลง  
 ประการ ไค อา ไศรย ความ นั้น ใน พระ มหา  
 ปรณมา ชิคุณ แก่ อาณา ประชา ราช ภูท เพื่อ  
 ใ้ รัย นำ หา เลียง ชิพ ให้ สวัสดิ ภาพ ยิง ขึ้น  
 กว่า แต่ ก่อน แล เป็น ที่ ั้ง แห่ง ทรัพย์ สมบัติ  
 ของ ตน แล เป็น ความ ุค ความ เจริญ แก่  
 บ้าน เมือง ลิน ไป จึง ทวง พระ ปรณมา ไ้ ปรค  
 เกล้า ใ้ เเล็ง การ เกย ภาณี ภายใน ซึ่ง  
 ั้ง คำน ทรง เกย ภาณี อยู่ ตาม ลำ น้า ใน  
 แขวง มณฑล กรุง เก้า ๑ นคร สวรรค์ ๑  
 จันทบุรี ๑ ยาจตบุรี ๑ ราชบุรี ๑ นคร  
 ไชยศรี ๑ เมือง นครบุรี ๑ เมือง ปราทม  
 ธานี นคร เขื่อน ชันซ์ แล สมุท ปรากการ ๑ คือ  
 มี ใ้ รัย ะ รือ ขน ภาณี จาก รือ ำ ยะ ใ้ รัย ะ รือ ขน

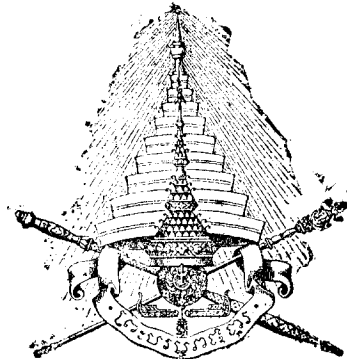
คือ พัก แทง เมือง มิน ๑ ผัก กาก ๑ ลัว  
 ท่าง ๆ เมล็ด งา ๑ เยื่อ เคย ๑ พริก เทศ หอม  
 กระเทียม ทาก แห้ ๑ น้ำมัน มพร้าว ๑ ฟอง  
 เช้ค ฟอง ใ้ ฟอง นก ฟอง เต่า แล ฟอง เหย็บ ๑  
 ปลา ท ๑ หอย ๑ กุ้ง ท่าง ๆ ๑ ปลา ค่าง ๆ ๑  
 ปู ๑ ไ้ ๑ ชัน ๑ น้ำมัน ยาง ๑ ถ่าน ๑  
 ใ้ ๑ ชัน ๑ เครื่อง ยัน คิน เมา ๑  
 เลือ ๑ กระสอบ ๑ ปอ ๑ ฝ่าย ขด ฝ่าย  
 เมล็ด ๑ นุ่น ๑ คราม ๑ ไ้ ๑ หมัน  
 นาก หมัน ๑ จาก ลก คัว ที่ ขวรทุก เรือ ฤ  
 เกลียน ผ่าน คำน ใน มณฑล แล เมือง ที่ ว่า  
 มา แล้ว ั้ง แต่ วันที่ ๑ สิงหาคม เป้น ั้ง ไป  
 เป็น อีส ชาติ ใ้ รัย ใ้ แต่ ใน กรุง เทพ ซึ่ง เป็น  
 ที่ คลาก แล เกลียน ลิน คัว หรือ ลิน คัว นั้น  
 ใ้ ขวรทุก เรือ ไ้ รัย ออก จาก ปาก น้า เพื่อ  
 ะ ลิง ไป ขาย นานา ประเศ ะ ต้อง เรียบ  
 ภาณี ตาม พัก ั้ง ก่อน จึง ะ ขวรทุก ออก ไป ใ้  
 ใ้ อาณา ประชา ราช ภูท ลก คัว วานิช ทั้ง หลาย  
 ั้ง นำ ทำ มา หากิน ทำ การ เพราะ ปลด ใ้ เจริญ  
 ยิง ขึ้น เพื่อ เป็น ั้ง แห่ง ทรัพย์ สมบัติ ของ ตน  
 แล ความ เจริญ แก่ บ้าน เมือง ทล ประการ  
 ประกาศ มา ณ วันที่ ๒ มิถุนายน รัตน  
 โกสินทร ศก ๑๑๗  
 เป็น วันที่ ๑๐๗๖ ใน รัชกาล บัคชุนัน  


ประ ภาศ เพิ่ม เติม พระ ราช บัญญัตติ  
 ลักษณ ปก ครอง ั้ง ที่  
 มี พระ ชวม ราช ไ้ รัย ใน พระ ราช ัสม

เค็จ พระบรมมหาราชวัง พาดงครุฑ พระ  
 รุลงอมเกล้าเจ้าอยู่หัว คำรัสเหนือเกล้าฯ  
 ให้ประกาศ ทราบทั่วกันว่า ด้วยเมื่อ วันที่  
 ๓๐ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๑๖  
 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา  
 พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ขึ้นไว้  
 ความแจ้งอยู่แล้ว บัดนี้ทรงพระดำริห์  
 เห็นว่า ชะชความในพระราชบัญญัตินั้น  
 ยังขาดอยู่ด้วย การที่จะช้องกัน  
 เหตุอันควร ซึ่ง จะเกิดแต่ความ ทอทั้ง  
 ละเลย ให้เข้าเรือน ทศกโซม เป็น เชื้อไฟ  
 แลสามารถ จะ หัก พังทมิ ผู้คน ทั้ง การที่  
 ยล่อย ให้บังเกิด สิ่งโสโครก ตาม หมู่บ้าน  
 เช่น เหตุให้ เกิดโรคโภยแก่ราษฎร ยั  
 หา ได้มีพระราชบัญญัติ ไม่ ทรงพระ  
 กรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เพิ่มเติมความใน พระ  
 ราชบัญญัติ ลักษณะ ปกครอง ท้องที่ มาตรา ๒๕  
 เป็นเนื้อความ อีก ๒ ข้อ ข้อ ไปดังนี้ คือ  
 ข้อ ๑๓ ถ้าใน ตำบลใด มี เรือนโรง ซึ่ง  
 ทอทั้ง ให้ ปักทมิ พัง ทศกโซม อาจ เป็น  
 เหตุให้ เกิด อันตราย โภย จะ หัก พัง ถูก  
 ผู้คน ฤา สิ่ง ของ ก็ ตาม ฤา จะ เป็น เชื้อ ให้  
 เกิด เพลิง ก็ ตาม ให้ กำนัน กับ ผู้ใหญ่ บ้าน  
 ใน ตำบล นั้น ประชุมกัน ทรวร แล ปฎกษา  
 การ ที่ จะ แกะ ไข เมื่อ เห็น พร้อม กัน ฤา  
 เห็น โภย มาก ด้วย กันแล้ว จะ ยัง คับ ให้  
 เจ้า ของ เรือนโรง นั้น ๆ ให้ ช่อม แซม ขึ้น  
 ให้ ก็ ก็ ได้ ถ้าหาก ว่า เจ้า ของ ไม่ ช่อม  
 แซม จะ ยัง คับ ให้ เจ้า ของ รือ เรือนโรง  
 อัน ปักทมิ พัง เสี่ยง ก็ ก็ ไขว ก็ ก็  
 ข้อ ๑๔ ถ้า ใน ตำบล ไค เกิด โสโครก ด้วย

การ ที่ราษฎรคน หนึ่ง ฤา หลาย คน กระ ทำ  
 ให้ เสน ความ รำคาญ แก่ มหาชน ก็ ตาม ฤา  
 สิ่ง ซึ่ง จะ บังเกิด โรคโภย ขึ้น ได้ ก็ ตาม ให้  
 กำนัน กับ ผู้ใหญ่ บ้าน ใน ตำบล นั้น ประชุม  
 ปฎกษาการ ที่ จะ ระแก้ ไขความ โสโครก นั้น  
 เมื่อ ปฎกษา เห็น พร้อม กัน ฤา โดย มาก ด้วย  
 กัน ว่า ควร จะ ยัง คับ ราษฎร ผู้ กระ ทำ ให้ เกิด  
 โสโครก นั้น จน สิ่ง โสโครก ไป ทิ้ง เสีย ที่  
 ขึ้น ฤา ควร จะ ระวาง ประการใด ฤา ที่ สุด  
 จะ ให้ ย้าย ไป ทำ การ อย่าง นั้น ที่ ไท ที่ จะ ไม่  
 เป็น ความ รำคาญ แก่ มหาชน ก็ ยัง คับ ได้

ประกาศ มา ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน รัตน  
 โกสินทรศก ๑๑๗ เป็น วันที่ ๑๐๘๐๕ ใน  
 รัชกาล รัชชยุบนี้



ประกาศ

สำหรับ การ ปักทมิ หมาย เขตครอง  
 พระเจ้า น้อย ยาเฮอ กรมหมื่น พิทย  
 ลาด พุทธิ ชาติา เสนา บคิ กระจวง โยธา  
 จิการ รัย พระบรมราช โองการ ได้เกล้าฯ  
 ทรง พระกรุณา โปรดเกล้าฯ ให้ ประกาศ  
 ให้ ทราบ ทว้กัน ว่า ทุก วัน นี้ เขตครอง  
 ด้ง ๆ ใน กรุง เทพ ฯ ยาง คลอง ไค ก็  
 เชื้อน เป็น เขตร แล้ว บ้าง ยาง คลอง บ้าง